

incantévole, ag. čaroban; zanosan; dražestan, divan.

incanto, m. V. incantésmo; è un —!, divno!, puno dražil!; la cosa va proprio d' —, ide kao namazano; come per —, kao nekim čudom; quest' abito ti sta d' —, ovo ti odijelo krasno stoji.

incanto, m. dražba, ličenje, lidžba, nadmetanje; — forzato, prisilna dražba: — immobiliare, dražba pokretnina; condizione d' —, dražbeni uvjeti; editto d' —, dražbeni proglaš; protocollo d' —, dražbeni zapisnik; udienza d' —, dražbeno ročište; proporre all' —, nadmetati se; gridare all' —, ličiti, telaliti.

incanutire (incanutisco, -sci), v. n. osijedjeti.

incapace, ag. nesposoban, nepodoban; — a deliberare, nesposoban za zaključivanje; — alle armi, nesposoban za oružje.

incapacità, f. nesposobnost, nepodobnost; nemoćnost.

incaparbire (incaparbisco, -sci), v. n. otvrdoglaviti, uzjoguniti se.

incapparrare, v. a. V. accaparrare.

incapochchire (incapochchiso, -sci), v. n. zavrtjeti si što u glavu; oglupjeti, zaglupjeti.

incappellare e **incappellarsi** (incappello), v. n. uzeti (svoj) šešir, pokriti se; (fig.) ljutiti se, naljutiti se; pretjerano se oduševiti, zanijetiti se.

incappottarsi (incappotto), v. r. zaognuti se u plašt, u ograč.

incapricciarsi (incapriccio, -ci) e **incapriccirs**i, (incapriccisco, -sci), v. r. zasljepiti se nečim, zanjjeti se, slijepo se zaljubiti.

incarceramento, m. uhapšenje, hapšenje, stavljanje u zatvor.

incarcerare (incarcero), v. n. uhapsiti, hapsiti, staviti u zatvor, zatvoriti.

incarcerazione, f. stavljanje, bacanje u zatvor.

incaric-are (incárlico, -chi), v. a. tovariti, natovariti; naručiti, naručivati, nalagati, naložiti; povjeriti: — qd. di una missione, naložiti nekome nešto, izdati nekome nalog. || —arsi, v. r. zauzeti se, zauzimati se za.

incaricato, ag. natovaren; preopterečen. || m. određenik, povje-

renik; — d' affari, otpovnik poslova, (in uffizio) poslovoda; — dell' esecuzione, izvršilac; giudice —, određeni sudac.

incárlico (-chi), m. teret, breme; nalog; dužnost; teret, namet, danak, porez; — d' esecuzione, ovršni nalog; giusta —, prema nalogu; èssere d' — a qd., biti nekome na teret, na dosadu; per — di, pod uvjetom.

incarnamento, m. utjelovljenje, ovapločenje, oličenje, oličenost.

incarn-are, v. a. pretvoriti u čovjeka, utjeloviti, ovaploviti, oličiti; zabosti, urasti u meso. || —arsi, v. r. zakopati se, urasti se, zabosti se u meso; (teol.) uputiti se, utjeloviti se.

incarnatino, ag. blijedo, otvoreno rumen. || m. aleva, blijedo rumena boja.

incarnato, ag. utjelovljeni, ovapločeni, oličeni, sušti; urastao u meso (nokat); zatvoreno, ugasio rumen. || m. rumenilo, rumenina boja.

incarnatura, f. (pitt.) boja ljudskog tijela.

incarnazione, f. (teol.) upućenje, utjelovljenje; l' — del Vérbo, utjelovljenje Riječi.

incarnire (incarnisco, -sci), v. n. e v. r. (d' unghia) zabosti se, urasti se (u meso); unghia incarnita, zarašćen nokat.

incarognire (incarognisco, -sci), v. n. e v. r. (di cavalli) pretvoriti se u mrcinu; (fig. di persone) usmrđjeti se; (di un male) ukorjeniti se.

incarrare, v. r. (mil.) namještati topove na lafet.

incartamento, m. (bur.) akta (svežanj spisa o nekoj stvari, ličnosti), dossier; zavoj, korice od spisa.

incartare, v. a. zamotati, zaviti, umotati, umotavati u papir; cappello incartato, tvrd šešir; — un muro, požbukati, zamazati zid.

incarto, m. (bur. p. u.) V. incartamento.

incartoceci-are (incartoceccio, -ci), v. a. umotati, umotavati u kesicu, rožak; zaviti, zavijati u papir. || —arsi, v. r. zakovrčiti se, ukovrčiti se, ukoturiti se.